

บทที่ 5

การวิเคราะห์ความคิดเห็นจากแบบสอบถาม

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย โดยศึกษาจากลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ การศึกษาดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของงานวิจัยนี้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างแบบสอบถาม โดยมุ่งหาลักษณะไทยสมัยใหม่ และแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย จากความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปซึ่งกำลังปฏิบัติวิชาชีพอยู่ และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยยึดหลักการกระจายโครงสร้างทางสังคม ของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ก. ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ลักษณะทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่ง และจำนวนปีที่ปฏิบัติวิชาชีพ)

ข. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ อาชีพสถาปนิก และบุคคลทั่วไป

ค. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ และแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ จากผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป กลุ่มละ 100 โดยยึดหลักการกระจายโครงสร้างทางสังคม เพื่อไม่ให้มีความแตกต่างในทางสถิติ และไม่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งผลจากการทดสอบลักษณะทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 2 กลุ่ม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ จำนวนปีที่ปฏิบัติวิชาชีพ ตำแหน่ง การศึกษา และสาขาที่ศึกษา ปรากฏว่ามีสัดส่วนไม่แตกต่างกัน ซึ่งในการวิจัยนี้สามารถควบคุมตัวแปรดังกล่าวได้ ส่วนสาขาที่ศึกษา จากการทดสอบปรากฏว่า มีสัดส่วนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งการวิจัยนี้กำหนดการศึกษาความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป

การรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่างๆ จากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ซึ่งได้แบ่งเนื้อหา ตามลำดับการศึกษาดังนี้

1. การยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย
2. แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย

ผลที่ได้ จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ พิสูจน์สมมุติฐานของการศึกษาที่ตั้งไว้ ดังนี้

ลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารประเภทบ้านพักอาศัยที่เลือกศึกษา มีการนำลักษณะไทยในอดีตมาพัฒนารูปแบบ ทั้งในลักษณะไทยเชิงรูปธรรมและลักษณะไทยเชิงนามธรรม ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัด และมีความต่อเนื่องจากอดีต ย่อมเป็นที่ยอมรับของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป จะมีความแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา และมีประสบการณ์ในวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้รับการศึกษาและไม่มีประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมโดยตรง

ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน โดยมีลำดับการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ จากแบบสอบถาม

1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ของอาคารประเภทบ้านพักอาศัยที่เลือกศึกษา

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

1. การจัดกลุ่มอาคาร
2. องค์ประกอบหลัก
3. องค์ประกอบรอง
4. องค์ประกอบย่อย
5. การจัดภูมิทัศน์
6. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

1. ความเบาและลอยตัว
2. ความโปร่ง-โล่ง
3. ความร่มรื่น
4. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

- ก. การนำลักษณะไทยมาใช้ในการออกแบบ
- ข. สภาพแวดล้อม
- ค. ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่
- ง. วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง
- จ. การอนุรักษ์พลังงาน
- ฉ. สรุปการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่

การวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ จากแบบสอบถาม

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับระดับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา โดยการทดสอบทางสถิติ หากำระดับความมีลักษณะไทยสมัยใหม่ (\bar{x}) ซึ่งได้กำหนดค่าตั้งแต่ 1-5 เพื่ออธิบายถึง ระดับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา มีความหมายดังนี้

- 1 = ค่าความมีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยที่สุด
- 2 = ค่าความมีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อย
- 3 = ค่าความมีลักษณะไทยสมัยใหม่ปานกลาง
- 4 = ค่าความมีลักษณะไทยสมัยใหม่มาก
- 5 = ค่าความมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด

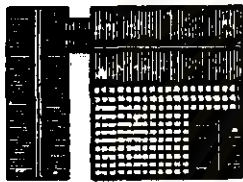
นอกจากนี้ได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้ค่า t-test ทั้งนี้สามารถทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ดังต่อไปนี้

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

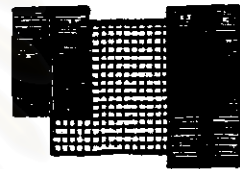
1. การจัดกลุ่มอาคาร

1.1 การวิเคราะห์การจัดกลุ่มอาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร ที่ได้จากการการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ อาคารรูปตัว U แบบมีชานเชื่อม และอาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม

อาคารรูปตัว U แบบมีชานเชื่อม

อาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม

รูป 5.1 การจัดกลุ่มอาคาร

ตาราง 5.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- อาคารรูปตัว U แบบมีชานเชื่อม	3.50	1.08	2	3.46	1.15	1	0.25
- อาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม	3.80	1.25	1	3.02	1.27	2	2.01*

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.1 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง การจัดกลุ่มอาคาร จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ อาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม รองลงมาคือ อาคารรูปตัว U แบบมีชานเชื่อม ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่า อาคารรูปตัว U แบบมีชานเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ อาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม ทั้งนี้การจัดกลุ่มอาคารทั้ง 2 แบบดังกล่าว เป็นลักษณะไทยที่มีมาแต่อดีต โดยมีชานเป็นตัวยึดอาคารแต่ละหลังเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเรือนไทยในอดีต (สมภพ ภิรมย์ , 2519: 89)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า การจัดกลุ่มอาคารรูปตัว U แบบมีชานเชื่อม กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนการจัดกลุ่มอาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

1.2 สรุปการวิเคราะห์การจัดกลุ่มอาคาร

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร สรุปได้ว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีความคิดเห็นว่าการจัดกลุ่มอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ การจัดกลุ่มอาคารแบบอาคารวางขนานแบบมีชานเชื่อม ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่าการจัดกลุ่มอาคารรูป ตัว U แบบมีชานเชื่อมมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด

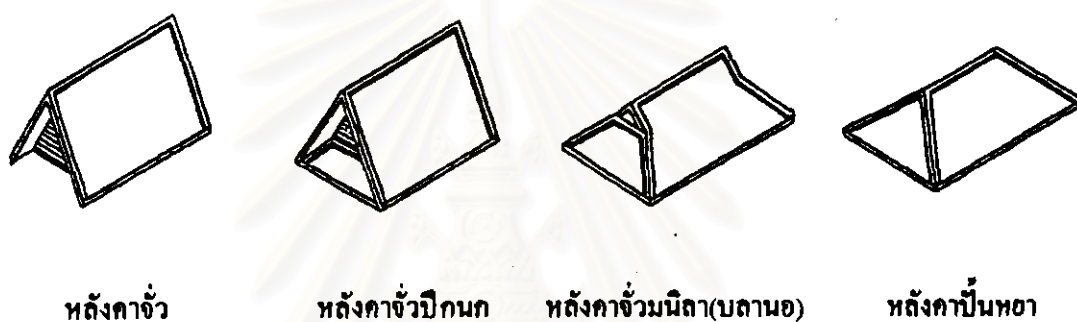
สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร สรุปได้ว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีทั้งความคิดเห็นทั้งที่แตกต่างกัน และไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นที่แตกต่างกันดังกล่าว บ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปมีการรับรู้ลักษณะไทยที่แตกต่างจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป ดังนั้นสถาปนิกผู้ออกแบบอาคารควรจะระมัดระวังถึงความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ต่อลักษณะไทยสมัยใหม่ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการออกแบบ

2. องค์ประกอบหลัก

2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก

2.1.1 หลังคา

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องหลังคา ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ หลังคาจั่ว หลังคาจั่วปีกนก หลังคาจั่วมนิตา (บลานอ) และหลังคาปั้นหย่า

รูป 5.2 หลังคา

ตาราง 5.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- หลังคาจั่ว	3.92	1.02	1	3.34	1.21	2	3.65*
- หลังคาจั่วปีกนก	3.32	1.09	2	3.40	1.15	1	-1.13
- หลังคาจั่วมนิตา (บลานอ)	2.92	1.14	4	3.04	1.12	3	-0.72
- หลังคาปั้นหย่า	3.16	1.46	3	3.34	1.14	2	-0.94

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

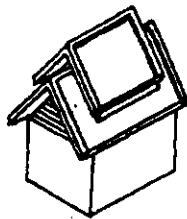
จากตาราง 5.2 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องหงศา
โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่
หงศาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุดคือ หงศาจั่ว รองลงมาได้แก่ หงศาจั่วปีกนก หงศาปั้นหยา
และหงศาจั่วมนิลา (บลานอ) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่ หงศาจั่วปีกนก มี
ลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ หงศาจั่ว หงศาปั้นหยา และหงศาจั่วมนิลา (บลานอ)
ตามลำดับ ทั้งนี้สรุปได้ว่า หงศาจั่ว และหงศาจั่วปีกนก มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุดจากความคิด
เห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่หงศาจั่วเป็นลักษณะหงศาที่เด่นชัดของภาค
กลาง ในอดีตจะเป็นหลังคารูปสามเหลี่ยมแฉกตรงกลาง หรือที่เรียกว่า หลังคาทรงจอมแห นอกจากนี้ยัง
สามารถเห็นได้ในภาคอื่นๆ ลักษณะหลังคาลาดชันมุงด้วยหญ้า หรือแฝก (นฤต รมณูนิช, 2535: 90)
ส่วนหงศาจั่วปีกนกเป็นลักษณะที่มีมาจากในอดีตเช่นกัน เป็นลักษณะของหงศาจั่ว ที่มีชายคาปีกนกยื่น
ออกมาจากตัวอาคารอุโบสถ วิหาร หรือบ้าน เป็นกันสาดป้องกันไม่ให้ฝนสาดเข้าหน้าต่าง หรือช่องลม
ภายในอาคารได้ (น. ฃ ปากน้ำ, 2535: 246)

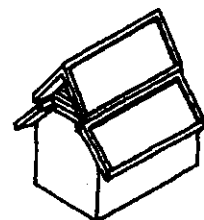
การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป
ในเรื่องหงศา โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่ หงศาจั่วปีกนก หงศา
จั่วมนิลา (บลานอ) และหงศาปั้นหยา กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตก
ต่างกัน ส่วนหงศาจั่ว กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่ม
สถาปนิกทั่วไป มีความคิดเห็นว่ หงศาจั่วมีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคล
ทั่วไป

2.2 ลักษณะการลดชั้น และซ้อนชั้นหลังคา

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่อง ลักษณะการลดชั้น และซ้อนชั้นหลังคา ที่ได้จาก
การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่
การลดชั้นหลังคา และซ้อนชั้นหลังคา

การลดชั้นหลังคา

การซ้อนชั้นหลังคา

รูป 5.3 การลดชั้นหลังคา และการซ้อนชั้นหลังคา

ตาราง 5.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องลักษณะลดชั้นหลังคา และการซ้อนชั้นหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- การลดชั้นหลังคา	2.29	1.23	2	3.02	1.28	2	-4.10*
- การซ้อนชั้นหลังคา	3.18	1.32	1	3.13	1.25	1	0.27

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

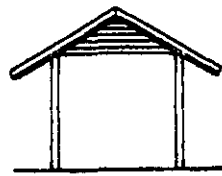
จากตาราง 5.3 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการลดชั้นและการซ้อนชั้นหลังคา จากการศึกษาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า การลดชั้นและซ้อนชั้นหลังคา ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือการซ้อนชั้นหลังคา รองลงมาคือ การลดชั้นหลังคา ทั้งนี้การซ้อนชั้นหลังคาจะเห็นได้ชัดจากอาคาร โบสถ์ วิหาร เป็นการสร้างในคอนส่วนล่างของหลังคา เมื่อดูเส้นขนานในส่วนชั้นซ้อนของหลังคา จะมีความห่างเพิ่มขึ้นในส่วนคอนบน (โชติ กัดยามิตร, 2518: 25)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง การลดชั้นและการซ้อนชั้นหลังคา โดยการศึกษาทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า การซ้อนชั้นหลังคา กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนการลดชั้นหลังคา กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่าการลดชั้นหลังคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.3 การยื่นชายคา

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการยื่นชายคา ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ การยื่นชายคาขาว และการยื่นชายคาสีน้ำตาล

ยื่นชายคาขาว

ยื่นชายคาสีน้ำตาล

รูป 5.4 การยื่นชายคา

ตาราง 5.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการยื่นชายคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- ยื่นชายคาขาว	3.30	1.22	1	3.24	1.24	1	0.34
- ยื่นชายคาสีน้ำตาล	2.99	1.36	2	2.86	1.35	2	0.68

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.4 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง การยื่นชายคา จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นตรงกันว่า การยื่นชายคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ การยื่นชายคาขาว รองลงมาคือ การยื่นชายคาสีน้ำตาล ทั้งนี้ลักษณะการยื่นชายคา เป็นเอกลักษณ์ของงานสถาปัตยกรรมเมืองร้อน ที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศ มีแดดจัด ฝนตกชุก (บุญถนง วัฒนชัย, 2535: 59)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการยื่นชายคา โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า การยื่นชายคาขาว และการยื่นชายคาสีน้ำตาล กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.1.4 ประเภทวัสดุคุม

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องประเภทวัสดุคุม ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ กระเบื้องดินเผา กระเบื้องลอนคู่ กระเบื้องซีแพคโมเนีย กระเบื้องหางว่าว และกระเบื้องเป็นเกล็ดไม้

ตาราง 5.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องประเภทวัสดุคุม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- กระเบื้องดินเผา	3.90	1.05	2	3.61	1.19	2	1.81
- กระเบื้องลอนคู่	3.45	1.11	3	3.09	1.19	4	2.21*
- กระเบื้องซีแพคโมเนีย	3.43	1.21	5	3.44	1.24	3	- 0.06
- กระเบื้องหางว่าว	3.44	1.04	4	3.01	1.11	5	2.81*
- กระเบื้องเป็นเกล็ดไม้	4.07	1.09	1	3.82	1.29	1	1.48

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.5 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องประเภทวัสดุคุม จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีความคิดเห็นว่า ประเภทวัสดุคุมที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ กระเบื้องเป็นเกล็ดไม้ รองลงมา ได้แก่ กระเบื้องดินเผา กระเบื้องลอนคู่ กระเบื้องหางว่าว และกระเบื้องซีแพคโมเนีย ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า กระเบื้องเกล็ดไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระเบื้องหางว่าว กระเบื้องซีแพคโมเนีย กระเบื้องลอนคู่ และกระเบื้องหางว่าว ตามลำดับ ทั้งนี้สรุปได้ว่า กระเบื้องเป็นเกล็ดไม้มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุดจากความคิดเห็นของทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ซึ่งกระเบื้องเป็นเกล็ดไม้เป็นไม้ชั้นเล็ก ๆ ใช้มุ่งหลังคาเป็นลักษณะไทยที่เด่นชัดของเรือนไทยพื้นถิ่นทางภาคเหนือ (ปรานอม คันสุชานันท์, 2539: 102)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องประเภทวัสดุผนัง โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า กระเบื้องดินเผา กระเบื้องซีแพคโมเนีย และกระเบื้องเป็นเกล็ดไม้ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนกระเบื้องลอนคู่ และกระเบื้องหางว่าว กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า กระเบื้องลอนคู่ และกระเบื้องหางว่าว มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.5 สีวัสดุผนัง

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องสีวัสดุผนัง ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ สีส้ม สีดำ สีแดง และสีน้ำตาล

ตาราง 5.6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องสีของวัสดุผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- สีส้ม	3.68	1.18	2	2.98	1.34	3	3.91*
- สีดำ	3.22	1.32	3	3.07	1.29	2	0.81
- สีแดง	2.88	1.14	4	2.75	1.32	4	0.74
- สีน้ำตาล	4.32	0.73	1	3.52	1.08	1	6.09*

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.6 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

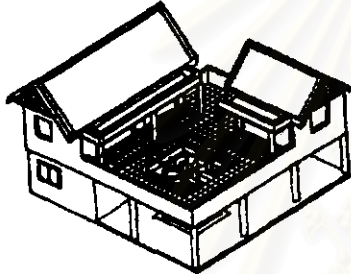
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องสีของวัสดุผนัง จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า สีของวัสดุผนังที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ สีน้ำตาล รองลงมาได้แก่ สีส้ม สีดำ และสีแดง ตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง สีของวัสดุผนัง โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า สีดำ และสีแดง

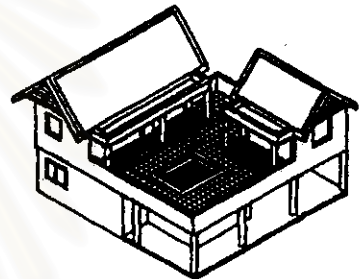
กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนสีน้ำตาล และสีส้ม ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า สีน้ำตาล และสีส้ม มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.6 ชาน

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องชาน ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารที่เลือกศึกษา ได้แก่ ชานแบบมีช่องโค้งและบันไดตรงกลาง ชานแบบมีสระน้ำตรงกลาง

ชานแบบมีช่องโค้งและบันไดตรงกลาง

ชานแบบมีสระน้ำตรงกลาง

รูป 5.5 ชาน

ตาราง 5.7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องชาน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- ชานแบบมีช่องโค้งและบันไดตรงกลาง	3.26	1.16	2	3.50	1.15	2	1.46
- ชานแบบมีสระน้ำตรงกลาง	3.79	1.06	1	3.68	1.12	1	0.71

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

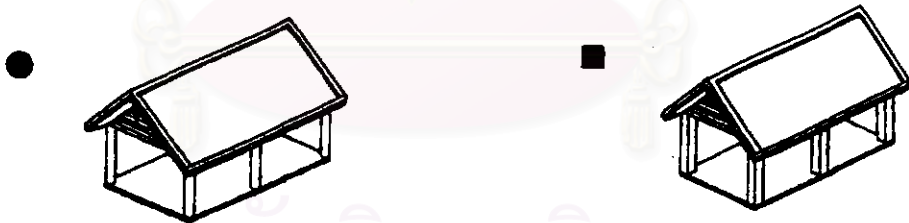
จากตาราง 5.7 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องชานจากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า ชาน ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ ชานแบบมีสระน้ำตรงกลาง รองลงมาคือ ชานแบบมีช่องโค้งและบันไดตรงกลาง ทั้งนี้ชานเป็นลักษณะเฉพาะของเรือนไทยในอดีต (สมภพ ภิรมย์, 2519: 46) ซึ่งในปัจจุบันได้มีการนำประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่เพิ่มเข้าไป เช่น สระน้ำ บันได เป็นต้น

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง ชาน โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ชานแบบมีช่องโค้งและบันไดตรง ชานแบบมีสระน้ำตรงกลาง กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.1.7 เสาลอม

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องเสาลอม ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพถ่ายของอาคารที่เลือกศึกษา ได้แก่ เสาลอมกลม และเสาลอมสี่เหลี่ยม

เสาลอมกลม

เสาลอมสี่เหลี่ยม

รูป 5.6 เสาลอม

ตาราง 5.8 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะโทษสมัยใหม่ ในเรื่องเสาดอย ระหว่าง
กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะโทษเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- เสาดอยกลม	3.31	1.34	2	3.60	1.09	2	-1.67
- เสาดอยสี่เหลี่ยม	3.69	1.17	1	3.74	3.16	1	-150

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

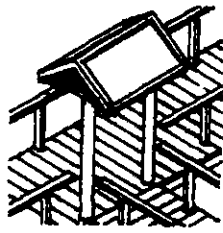
จากตาราง 5.8 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคล
ทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องชาน
จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคล
ทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า เสาดอย ที่มีลักษณะโทษสมัยใหม่มากที่สุด คือ เสาดอยสี่เหลี่ยม รองลงมา
คือ เสาดอยกลม ทั้งนี้ เสาดอยเป็นลักษณะที่เกิดจากการหลีกเลี่ยงไม่ให้น้ำท่วมถึงตัวเรือน ป้องกันสัตว์
ร้าย และป้องกันโจรขโมย เห็นได้ชัดจากเรือนไทยใต้ถุนสูง และยังจัดได้ว่าเป็นลักษณะที่เด่นชัดของ
เรือนไทยภาคกลางอีกด้วย (นิจ หิญชรนันท์, 2537: 56) ส่วนลักษณะเสาดสี่เหลี่ยมนั้น เดิมวัสดุที่ใช้เป็น
ไม้ท่อนกลม แต่ตกแต่งให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมด้วยการทาบ ใส หรือเรือนไทยภาคใต้มักใช้เสาเหลี่ยมเกือบทั้ง
หมด (มโน พิสุทธิรัตนานนท์ และกรีน มณีโชติ, 2535: 189)

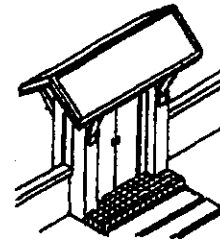
การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป
ในเรื่องชาน โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า เสาดอยกลม และเสาดอย
เหลี่ยม กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.1.8 ชุ่มประดู

ลักษณะโทษสมัยใหม่ ในเรื่องชุ่มประดู ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของ
กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ชุ่มประดูแบบมีประดู และชุ่ม
ประดูแบบไม่มีประดู

จุ่มประตูแบบมีประตู

จุ่มประตูแบบไม่มีประตู

รูป 5.7 จุ่มประตู

ตาราง 5.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องจุ่มประตู ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- จุ่มประตูแบบมีประตู	2.47	1.32	2	3.36	1.27	1	-4.97*
- จุ่มประตูแบบไม่มีประตู	3.62	1.09	1	3.26	1.26	2	2.15*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.9 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง

จุ่มประตู จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า จุ่มประตูที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือจุ่มประตูแบบไม่มีประตู รองลงมาคือ จุ่มประตูแบบมีประตู ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นว่า จุ่มประตูแบบมีประตู มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ จุ่มประตูแบบไม่มีประตู ทั้งนี้จุ่มประตูเป็นลักษณะไทยที่มีมาแต่อดีต คือ ประตูทางเข้าสู่ฐาน เมื่อขึ้นผ่านบันไดค้ำหน้าเรือน ส่วนของประตูจะติดกับรั้ว (น.ณ ปากน้ำ, 2519: 89) นอกจากนี้ยังใช้เป็นที่ส่งแขกที่มาเยือนอีกด้วย (นิช วิทยุระนันท์, 2518: 55)

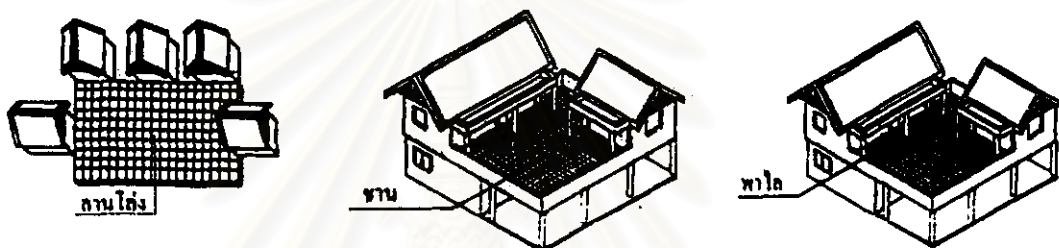
การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ในเรื่อง **จุ่มประตู** โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า จุ่มประตูแบบมีประตู และจุ่มประตูแบบไม่มีประตู กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า จุ่มประตูแบบมีประตู มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่า

ความคิดเห็นของบุคคลทั่วไป ส่วนชั้นประตูปแบบไม่มีประตู กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่ามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.9 พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ลานโล่ง ตัดดิน ชานยกลอย และพาไล

ลานโล่งตัดดิน

ชานยกลอย

พาไล

รูป 5.8 พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร

ตาราง 5.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- ลานโล่งตัดดิน	3.12	1.14	3	3.27	1.22	3	- 0.89
- ชานยกลอย	3.65	1.01	2	4.03	0.94	1	- 2.73*
- พาไล	3.83	1.03	1	3.91	1.11	2	- 0.53

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.10 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ ทาโล รองลงมาได้แก่ ถานโค้งติดดิน และชานชกถอย ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นว่า ชานชกถอย มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ ถานโค้งติดดิน และทาโล ตามลำดับ ทั้งนี้ ลักษณะชานชกถอยเป็นลักษณะเฉพาะของเรือนไทย (สมภพ ภิรมย์, 2519: 43) ส่วนทะเลเป็นส่วนที่อยู่ติดกับชาน เชื่อมพื้นที่ระหว่างภายนอกกับภายใน มีหลังคาคลุม ขณะเดียวกันก็ทำเป็นพื้นลดชั้นลงมา (น.พ. ปากน้ำ, 2537: 26) ลักษณะการเปลี่ยนที่ว่างจากภายนอก คือชาน กับภายในตัวเรือน จะมีระเบียบเป็นตัวเชื่อม (ฤทัย ใจจงรัก, 2518: 135)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ถานโค้งติดดิน และทาโล กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนชานชกถอย กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ชานชกถอย มีลักษณะไทยสมัยใหม่ น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.2 สรุปการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับองค์ประกอบหลัก สรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกัน คือ การซ้อนชั้นหลังคา การยื่นชายคาชาววัสดุผนังกระเบื้องแป้นเกล็ดไม้ วัสดุผนังน้ำตาล ชานแบบมีสระน้ำตรงกลาง เสาถอยที่เหลื่อม ส่วนกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบหลักที่มีลักษณะไทยสมัยมากที่สุด ได้แก่ หลังคาจั่ว วัสดุผนัง ไม้กระเบื้องดินเผา ฐานประตูแบบไม่มีประตู พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคาร คือ ทาโล และชาน ถ้ากลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบหลักที่มีลักษณะไทยสมัยมากที่สุดได้แก่ หลังคาจั่วปีกนก หลังคาจั่ว และหลังคาปั้นหยา การลดชั้นหลังคา ฐานประตูแบบมีประตู พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกอาคารได้แก่ ชานชกถอย และทาโล ทั้งนี้ลักษณะไทยสมัยใหม่ทั้งหมดดังกล่าวเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัด

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับ องค์ประกอบหลัก สรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีการรับรู้ลักษณะไทย ที่

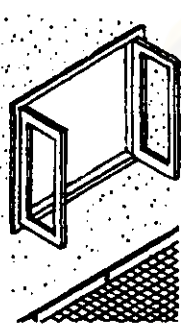
ใกล้เคียงกัน ดังนั้น สถาปนิกผู้ออกแบบสามารถนำลักษณะไทยสมัยใหม่ดังกล่าวไปพิจารณาใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

8. องค์ประกอบรอง

8.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบรอง

8.1.1 การเจาะช่องเปิด

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการเจาะช่องเปิด ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ บานเปิด บานกระทุ้ง และบานเฟี้ยม

บานเปิด

บานกระทุ้ง

บานเฟี้ยม

รูป 5.9 การเจาะช่องเปิด

ตาราง 5.11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการเจาะช่องเปิด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- บานเปิด	3.39	1.31	2	2.85	1.29	3	2.94*
- บานกระทุ้ง	2.75	1.32	3	3.18	1.20	2	-2.40*
- บานเฟี้ยม	3.45	1.21	1	3.68	1.27	1	-1.31

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.11 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการเจาะช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การเจาะช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ บานเปิด รองลงมาได้แก่ บานเพ็ชรม และบานกระทุ้ง ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า การเจาะช่องเปิด ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ บานเพ็ชรม รองลงมาคือ บานกระทุ้ง และบานเปิด ตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการเจาะช่องเปิด โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า บานเพ็ชรม กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนบานเปิด และบานกระทุ้ง กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า บานเปิดมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป และกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า บานกระทุ้ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.2 สัดส่วนและการจัดช่องเปิด

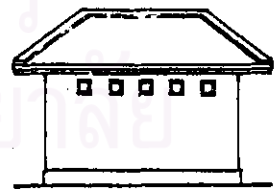
ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องสัดส่วนและการจัดช่องเปิด ที่ได้รับการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ แบบบานเปิด แบบช่องสูงค้ำ และแบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัส

แบบบานเปิด

แบบช่องสูงค้ำ

แบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัส

รูป 5.10 สัดส่วนและการจัดช่องเปิด

ตาราง 5.12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องสัดส่วน และการจัดช่องเปิด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปพรรณ	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
3.2 สัดส่วนและการจัดช่องเปิด							
- แบบบานเปิด	3.39	1.21	1	3.35	1.15	2	0.24
- แบบช่องสูงตั้ง	3.03	1.28	2	3.38	1.14	1	-2.04*
- แบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัส	1.98	1.23	3	3.07	1.44	3	-5.73*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

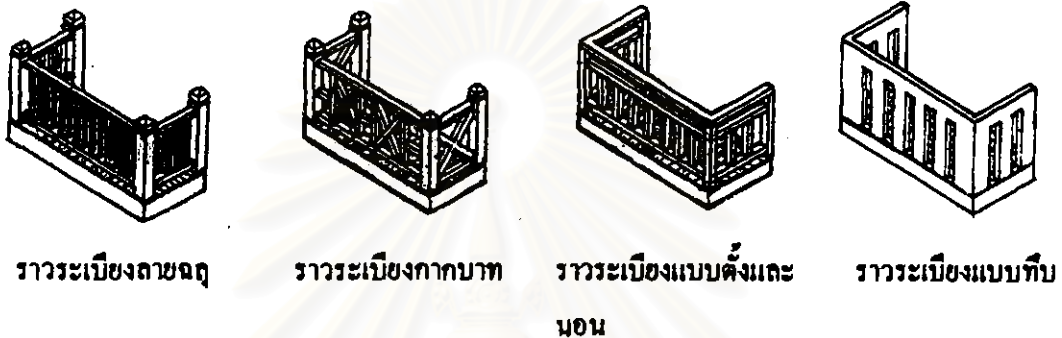
จากตาราง 5.12 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง สัดส่วนและการจัดช่องเปิด จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า สัดส่วนและการจัดช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ แบบบานเปิด รองลงมาได้แก่ แบบช่องสูงตั้ง และแบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า แบบช่องสูงตั้งมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ แบบบานเปิด และแบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง สัดส่วน และการจัดช่อง โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า แบบบานเปิด กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนแบบช่องสูงตั้ง และแบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัส กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ช่องเปิดแบบช่องสูงตั้งและแบบช่องแสงสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.3 รวาระเบียง

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องรวาระเบียง ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ รวาระเบียงสายลวด รวาระเบียงกากบาท รวาระเบียงแบบตั้งและนอน และรวาระเบียงแบบทึบ

รวาระเบียงสายลวด

รวาระเบียงกากบาท

รวาระเบียงแบบตั้งและ
นอน

รวาระเบียงแบบทึบ

รูป 5.11 รวาระเบียง

ตาราง 5.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องรวาระเบียง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- รวาระเบียงสายลวด	3.50	1.18	1	3.14	1.37	2	1.98*
- รวาระเบียงกากบาท	3.31	1.22	2	3.12	1.20	3	1.11
- รวาระเบียงแบบตั้งและนอน	2.84	1.15	3	3.31	1.13	1	-2.91*
- รวาระเบียงแบบทึบ	2.76	1.39	4	3.10	1.49	4	-1.66

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.13 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง รวาระเบียง จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า รวาระเบียงที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ รวาระเบียงสายลวด รองลงมา ได้แก่

ราระเบียงกากบาท ราระเบียงแบบตั้งและนอน และราระเบียงแบบทึบ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นว่า ราระเบียงแบบตั้งและนอน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ราระเบียงลายฉลุ ราระเบียงกากบาท และราระเบียงแบบทึบ ตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องราระเบียง โดยการทดสอบทางสถิติ *t-test* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ราระเบียงกากบาท และราระเบียงแบบทึบ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนราระเบียงลายฉลุ และราระเบียงแบบตั้งและนอน กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ราระเบียงลายฉลุมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป และกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ราระเบียงแบบตั้งและนอน มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.4 วัสดุพื้น

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องวัสดุพื้น ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ พื้นกระเบื้องดินเผา พื้นกรวดล้าง และพื้นไม้

ตาราง 5.14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ ไทยสมัยใหม่ ในเรื่องวัสดุพื้น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า <i>t</i>
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- พื้นกระเบื้องดินเผา	3.65	1.08	2	3.25	1.15	2	2.52*
- พื้นกรวดล้าง	3.30	0.95	3	3.06	1.21	3	1.55
- พื้นไม้	4.42	0.84	1	3.81	1.14	1	4.29*

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.14 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องวัสดุ/พื้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า วัสดุ/พื้นที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ พื้นไม้ รองลงมาได้แก่ พื้นกระเบื้องดินเผา และพื้นกรวดล้าง ตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องวัสดุ/พื้น โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า พื้นกรวดล้าง กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนพื้นกระเบื้องดินเผา และพื้นไม้ กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า พื้นกระเบื้องดินเผา และพื้น ไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.5 ผืน

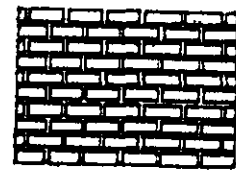
ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องผืน ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ผืนก่ออิฐเปลือยผิว ผืนไม้ตีนอน และผืนก่ออิฐฉาบปูนเรียบ

ผืนก่ออิฐฉาบปูนเรียบ

ผืนไม้ตีนอน

ผืนก่ออิฐเปลือยผิว

รูป 5.12 ผืน

ตาราง 5.15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องผืน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะ ไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- ผืนก่ออิฐฉาบปูนเรียบ	3.08	1.32	3	2.75	1.24	3	1.82
- ผืนไม้ตีนอน	3.52	0.97	1	3.31	1.22	2	1.40
- ผืนก่ออิฐเปลือยผิว	3.44	1.38	2	3.52	1.26	1	-0.43

* ค่า t มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.15 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องผนัง
โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ผนังที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ ผนังไม้ตีนอน รองลงมาได้แก่ ผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบ และผนังก่ออิฐเปลือยผิว ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ผนังที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ ผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบ รองลงมาได้แก่ ผนังไม้ตีนอน และผนังก่ออิฐเปลือยผิว ตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องผนัง โดยการทดสอบทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ผนังก่ออิฐเปลือยผิว ผนังไม้ตีนอน และผนังฉาบปูนเรียบ กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

3.2 สรุปการวิเคราะห์องค์ประกอบรอง

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่ององค์ประกอบหลัก สรุปได้ว่า องค์ประกอบรองที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกัน คือ การเจาะช่องเปิดแบบบานเฟี้ยม พื้นไม้ ส่วนกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ การเจาะช่องเปิดแบบบานเปิด สักส่วนและการจัดช่องเปิดแบบบานเปิด รวาระเบียงแบบถายฉลุ ผนังไม้ตีนอน และผนังก่ออิฐเปลือยผิว และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ การเจาะช่องเปิดแบบบานเปิด สักส่วนและการจัดช่องเปิดแบบช่องสูงตั้ง และแบบบานเปิด รวาระเบียงแบบตั้งและนอน ผนังก่ออิฐเปลือยผิว

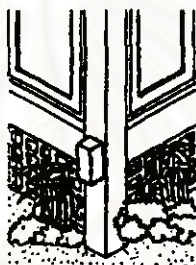
สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับองค์ประกอบรอง สรุปได้ว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีทั้งความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และไม่แตกต่างกัน ในจำนวนที่เท่าๆ กัน สำหรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันชัดเจนแสดงให้เห็นว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปมีการรับรู้ลักษณะไทยที่แตกต่างจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป ดังนั้นสถาปนิกผู้ออกแบบอาคารจะต้องระหมัดถึงความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ค่อลักษณะไทยสมัยใหม่ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการออกแบบ

4. องค์ประกอบย่อย

4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย

4.1.1 การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพถ่ายของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่งการทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้

รูป 5.13 การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้

ตาราง 5.16 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้	4.21	0.97	-	3.97	1.06	-	2.08*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.16 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่ใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ เป็นลักษณะที่สอดคล้องกับรสนิยมของ

รอดกับเสา ซึ่งรอดเป็นไม้ที่รองรับดงที่รองรับน้ำหนักพื้นอีกต่อหนึ่ง และจะยึดติดกับเสาโดยการเจาะทะลุเสา (น.พ ปากน้ำ, 2531: 145)

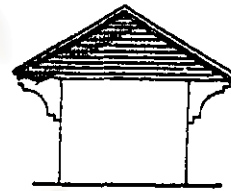
การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป
ในเรื่องการทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

4.1.2 ค้ำยัน

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องค้ำยัน ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ค้ำยันไม้ และค้ำยันคอนกรีต

ค้ำยันไม้

ค้ำยันคอนกรีต

รูป 5.14 ค้ำยัน

ตาราง 5.17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องค้ำยัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- ค้ำยันไม้	3.43	1.19	1	2.87	1.36	2	3.10*
- ค้ำยันคอนกรีต	3.26	1.30	2	3.54	1.10	1	-1.64

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.17 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องค้ำยัน
โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ค้ำยัน ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือค้ำยันไม้ รองลงมาคือ ค้ำยันคอนกรีต ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นว่า ค้ำยันคอนกรีต ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ ค้ำยันไม้ ทั้งนี้ค้ำยันเป็นไม้ รัชชานาคารด้านข้างของบ้าน หรือกฎ ด้วเป็นอุโบสถ วิหารเรียกว่า ทวย (น.พ ปากน้ำ, 2522: 156) ส่วนค้ำยันคอนกรีต เป็นลักษณะที่พัฒนาให้สอดคล้องกับวัสดุสมัยใหม่

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง ค้ำยัน โดยการทดสอบทางสถิติ *t-test* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ค้ำยันคอนกรีต กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนค้ำยันไม้ กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดว่า ค้ำยันไม้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความคิดเห็นกลุ่มบุคคลทั่วไป

4.1.3 ลายหน้าจั่ว

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องลายหน้าจั่ว ที่จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ จั่วเกล็ดใบปรีอ จั่วพระอาทิตย์ และจั่วแบบทึบ

รูป 5.15 ลายหน้าจั่ว

ตาราง 5.18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องลายหน้าจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- จั่วใบปรีอ	3.33	1.12	2	3.08	1.14	3	1.56
- จั่วพระอาทิตย์	3.58	1.08	1	3.30	1.19	2	1.74
- จั่วแบบทึบ	3.04	1.43	3	3.54	1.31	1	-2.57*

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.18 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง

ลายหน้าจั่ว โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีความคิดเห็นว่า ลายหน้าจั่วที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ หน้าจั่วพระอาทิตย์ รองลงมาได้แก่ จั่วใบปรีอ และจั่วแบบทึบ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ลายหน้าจั่วแบบทึบ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ พระอาทิตย์ และจั่วใบปรีอ ตามลำดับ ทั้งนี้สรุปได้ว่า ลายหน้าจั่วพระอาทิตย์ และลายหน้าจั่วแบบทึบ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุดจากความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ซึ่งลายหน้าจั่วพระอาทิตย์มีลักษณะคล้ายกับพระอาทิตย์ครึ่งดวงโผล่พ้นขอบฟ้ามีรัศมี เส้นรัศมีทำด้วยไม้แบน และเว้นช่องให้อากาศถ่ายเท นิยมใช้กับเรือนครัวไฟ (ฤทัย ใจจงรัก, 2518: 77) เป็นลักษณะที่เห็นได้ทุกภาคของไทย ส่วนลายหน้าจั่วแบบทึบเป็นลักษณะที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา โดยใช้วัสดุสมัยใหม่ คือ คอนกรีต

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องลายหน้าจั่ว โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า จั่วใบปรีอ และจั่วพระอาทิตย์ กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนจั่วแบบทึบ กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดว่า จั่วแบบทึบ มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

4.2 สรุปการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อย สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบย่อยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ ค้ำยันไม้ และลายหน้าจั่วพระอาทิตย์ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ การทำคอนกรีตเลียนแบบการเข้าไม้ ค้ำยันไม้ ค้ำยันคอนกรีต และลายหน้าจั่วแบบทึบ

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อย สรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่อง ค้ำยันไม้ ลายหน้าจั่วแบบทึบ ทั้งนี้ ช่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม มีการรับรู้ลักษณะไทยที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น สถาปนิกผู้ออกแบบสามารถนำลักษณะไทยสมัยใหม่ ดังกล่าวไปพิจารณาใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

5. การจัดภูมิทัศน์

5.1 การวิเคราะห์การจัดภูมิทัศน์

5.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับตัวอาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับตัวอาคาร ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ น้ำอยู่ใกล้อาคาร และน้ำอยู่ห่างอาคาร

รูป 5.16 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับตัวอาคาร

ตาราง 5.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำ กับอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- น้ำอยู่ใกล้อาคาร	3.17	1.32	1	3.33	1.40	1	-0.83
- น้ำอยู่ห่างอาคาร	3.04	1.22	2	3.16	1.30	2	-0.67

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

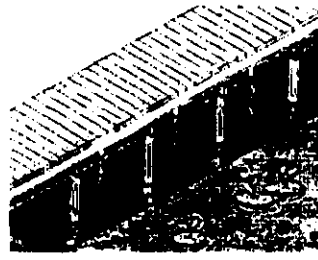
จากตาราง 5.19 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นตรงกันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับตัวอาคาร ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ น้ำอยู่ใกล้อาคาร รองลงมาคือ น้ำอยู่ห่างอาคาร ทั้งนี้ น้ำอยู่ใกล้อาคาร เป็นลักษณะที่สอดคล้องกับการตั้งเรือนไทยในอดีต ทั้งนี้ ลักษณะอาคารอยู่ใกล้น้ำ เป็นลักษณะที่มีมาแต่ในอดีต เนื่องจากคนไทยจำเป็นต้องใช้น้ำ ในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และการคมนาคม (อุทัย ใจจงรัก, 2518: 152)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า น้ำอยู่ใกล้อาคาร และน้ำอยู่ห่างอาคาร กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

5.1.2 ลักษณะทางเดินเชื่อมภายนอกระหว่างอาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องลักษณะทางเดินเชื่อมภายนอกระหว่างอาคาร ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพถ่ายของอาคารที่เลือกศึกษา ได้แก่ สะพานไม้

รูป 5.17 สะพานไม้

ตาราง 5.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่อง ลักษณะทางเดินเชื่อมภายนอกระหว่างอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- สะพานไม้	4.19	0.99	-	3.99	1.07	-	1.37

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.20 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องลักษณะทางเดินเชื่อมภายนอกระหว่างอาคาร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่มปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า สะพานไม้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ใกล้เคียงกันกับความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า สะพานไม้เป็นลักษณะไทยที่มีมาแต่ในอดีต สร้างเพื่อเป็นทางสัญจรบริเวณที่ๆ มีน้ำท่วมถึง หรือขึ้นแฉะ เชื่อมตัวเรือนแต่ละหลังเข้าด้วยกัน จะเห็นได้ชัดจากเรือนร้านค้าริมน้ำ (ฤทัย โจจงรัก, 2518: 136)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องลักษณะทางเดินเชื่อมภายนอกระหว่างอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า สะพานไม้ กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพของอาคารที่เลือกศึกษา ได้แก่ ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร และต้นไม้อยู่ห่างอาคาร

ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร

ต้นไม้อยู่ห่างอาคาร

รูป 5.18 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร

ตาราง 5.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร	3.52	1.33	1	3.29	1.22	1	1.27
- ต้นไม้อยู่ห่างอาคาร	2.97	1.38	2	3.16	1.43	2	-0.95

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.21 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร รองลงมาคือ ต้นไม้อยู่ห่างอาคาร ทั้งนี้ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคารเป็นลักษณะที่เห็นได้จากเรือนไทยภาคกลาง ซึ่งตรงกลางฐานจะปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงาเช่น

ต้นจำปี ขุนน มะม่วงเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีไม้ประดับ เช่น ว่าน บัวใส่ตุ้ม เป็นต้น (ฤทัย ใจจงรัก, 2518: 97)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ต้นไม้ที่อยู่ใกล้ และต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

5.2 สรุปการวิเคราะห์การทัศนมิติทัศน

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทัศนมิติทัศน สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นตรงกันว่าการทัศนมิติทัศนที่มีลักษณะ โทศสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ ไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร และสะพานไม้เชื่อมระหว่างอาคาร

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการทัศนมิติทัศน สรุปได้ว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันในทุกๆ องค์ประกอบ ทั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีการรับรู้ลักษณะไทยที่ตรงกัน ดังนั้น สถาปนิกผู้ออกแบบสามารถนำลักษณะไทยสมัยใหม่ดังกล่าวไปพิจารณาใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ควรนำไปใช้ในการออกแบบ ลักษณะไทยเชิงรูปธรรมที่ได้จากความคิดเห็นกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยส่วนใหญ่เป็นลักษณะไทยที่พัฒนารูปแบบมาจากลักษณะไทยในอดีต จนเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ เช่น ฐานแบบมีสระน้ำตรงกลาง เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ที่พัฒนามาจาก บ้านไทยในอดีต และถือได้ว่าฐานเป็นลักษณะเฉพาะของบ้านไทย การยื่นชายคาขาว เป็นลักษณะไทยที่มีความต่อเนื่องมาจากในอดีต เช่นกัน เพื่อป้องกันแดด ฝน ตามสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย การซ้อนชั้นหลังคา เป็นลักษณะที่เห็นได้จากรอยต่อของชายคา ที่ยื่นออกมาคลุมระเบียงของบ้านไทยในอดีต เป็นต้น จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า ลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารประเภทบ้านพักอาศัยตัวอย่างที่ศึกษา มีการนำลักษณะไทยในอดีตมาพัฒนาใช้

สำหรับการทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะไทยเชิงรูปธรรม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่ององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ส่วน การจัดกลุ่มอาคาร องค์ประกอบรอง กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ดังกล่าว มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสถาปัตยกรรมโดยตรง และมีประสบการณ์ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยตรง ย่อมมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป ที่ไม่ได้รับการศึกษา และมีประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมโดยตรง ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า งานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัยเป็นอาคารที่เกี่ยวข้องกับคนทั่วไป ในฐานะที่เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์และได้รับการพัฒนารูปแบบมาอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ท่ามกลางปัจจัยแวดล้อมต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย รูปแบบสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย จึงเป็นที่คุ้นเคยของคนทั่วไป เพราะอาศัยประสบการณ์ร่วมกันของคนในสังคม และเป็นไปในลักษณะตรงกันข้ามกับทฤษฎีที่ว่า ผลการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรือางกูร, 2530: 63) ดังนั้นลักษณะไทยสมัยใหม่เชิงรูปธรรม ซึ่งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงมาจากประสบการณ์ที่ไม่แตกต่างกัน

ข. ลักษณะไทยเจิงนามธรรม

1. ลักษณะเบาและออยตัว

1.1 การวิเคราะห์ลักษณะเบาและออยตัว

1.1.1 ความรู้สึกเบาและออยตัวที่เกิดจากหลังคา

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและออยตัวที่เกิดจากหลังคา ซึ่งได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ การลดชั้นหลังคา การซ้อนชั้นหลังคา และลักษณะการยื่นชายคาขาว

ตาราง 5.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและออยตัวที่เกิดจากหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเจิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- การลดชั้นหลังคา	3.20	1.02	3	3.07	1.27	3	0.80
- การซ้อนชั้นหลังคา	3.59	0.87	2	3.32	1.17	2	1.85
- ลักษณะการยื่นชายคาขาว	3.83	1.07	1	3.48	1.28	1	2.09*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.22 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกเบาและออยตัวที่เกิดจากหลังคา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่มปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความรู้สึกเบา และออยตัวที่เกิดจากหลังคา ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ ลักษณะการยื่นชายคาขาว รองลงมาได้แก่ การลดชั้นหลังคาและการซ้อนชั้นหลังคา ตามลำดับ ทั้งนี้ ลักษณะการยื่นชายคาขาวเป็นเอกลักษณ์ประการหนึ่งของงานสถาปัตยกรรมเมืองร้อน (นฤต ชมภูนิช, 2535 :140) เพื่อป้องกันแดด ผ่น ให้กับตัวอาคาร ผ่น

ของชายคาที่ยื่นออกไปมาจากผนัง หรือเสาของอาคาร มีส่วนช่วยทำให้เกิดความรู้สึกเบาและลอย กับหลังคา

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคา โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า การลดชั้นหลังคา และการซ้อนชั้นหลังคา กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนการยื่นชายคา กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การยื่นชายคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

1.1.2 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากเสาถอย

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบา และลอยตัวที่เกิดจากเสาถอย ซึ่งได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ลักษณะเสาถอยแบบศาลา และลักษณะเสาถอยแบบร่นผนังแยกจากเสา

ตาราง 5.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่อง ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากเสาถอย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- ลักษณะเสาถอยแบบศาลา	3.75	1.05	2	3.07	1.17	2	4.30*
- ลักษณะเสาถอยแบบร่นผนังแยกจากเสา	3.87	1.04	1	3.38	1.14	1	3.17*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.23 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากเสาถอยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า

ความรู้สึกเบา และลอยตัวที่เกิดจากเสาตอช ซึ่งมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุดคือ เสาตอชแบบร่นผนัง แยกจากเสา รองลงมาคือ เสาตอชแบบศาลา ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า เสาตอชแบบร่นผนังแยกจากเสา เป็นลักษณะที่พัฒนาจากเสาตอชของเรือนไทยซึ่ง ไม่มีส่วนใช้สอยที่มีผนังกันในชั้นล่าง เป็นลักษณะได้ดูโล่ง ทำให้เกิดความรู้สึกเบาและลอยตัวกับตัวเรือน ซึ่งฟ้องกับคติความเชื่อในพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสมาธิ (โชติ กัลยานมิตร, 2539: 162)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป
ในเรื่อง ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากเสาตอช โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า เสาตอชแบบศาลา และเสาตอชแบบร่นผนังแยกจากเสา กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า เสาตอชแบบศาลา และเสาตอชแบบร่นผนังแยกจากเสา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

1.1.3 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสระน้ำกับ

อาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัว ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสระน้ำกับอาคาร ซึ่งได้การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์และลักษณะภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ สระน้ำอยู่ใกล้อาคาร และสระน้ำอยู่ห่างอาคาร

ตาราง 5.24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจาก ความสัมพันธ์ระหว่างสระน้ำกับอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- สระน้ำอยู่ใกล้อาคาร	3.56	1.30	1	3.56	1.22	1	0.00
- สระน้ำอยู่ห่างอาคาร	2.87	1.34	2	2.95	1.32	2	- 0.42

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.24 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสระน้ำกับอาคาร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่าความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสระน้ำกับอาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ สระน้ำอยู่ห่างอาคาร รองลงมาคือ สระน้ำอยู่ใกล้อาคาร

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสระน้ำกับอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า สระน้ำอยู่ใกล้อาคาร และสระน้ำอยู่ห่างอาคาร กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

1.2 สรุปการวิเคราะห์ลักษณะเบาและลอยตัว

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะเบาและลอยตัว สรุปได้ว่า ลักษณะเบาและลอยตัวที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกัน คือ การยื่นชายคาขาว เสาลอยแบบร่นผนังแยกจากเสา สระน้ำอยู่ใกล้อาคาร

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะเบาและลอยตัว สรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นลักษณะเบาและลอยตัวที่เกิดจาก การยื่นชายคาขาว ลักษณะเสาลอยแบบศาลา และเสาลอยแบบแยกผนังจากเสา ทั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีการรับรู้ลักษณะไทย ที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น สถาปนิกผู้ออกแบบสามารถนำลักษณะไทยสมัยใหม่ดังกล่าวไปพิจารณาใช้ในการออกแบบ ได้อย่างเหมาะสม

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ลักษณะโปร่ง-โล่ง

2.1 การวิเคราะห์ลักษณะโปร่ง-โล่ง

2.1.1 ความรู้สึกโปร่ง-โล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคาร

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกโปร่ง-โล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคาร ซึ่งได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม และกลุ่มอาคารแบบมีลานเชื่อม

ตาราง 5.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกโปร่ง-โล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม	3.20	1.36	2	3.65	0.99	1	-2.66*
- กลุ่มอาคารแบบมีลานเชื่อม	4.10	0.75	1	3.54	1.06	2	4.28*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.25 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง ความรู้สึกโปร่ง-โล่งที่เกิดจากลักษณะโปร่ง-โล่ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่มปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ความรู้สึกโปร่ง-โล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคาร ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด คือ กลุ่มอาคารแบบมีลานเชื่อม รองลงมาคือ การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอาคารแบบมีลานเชื่อม จะเห็นได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีความคิดเห็นว่า กลุ่มอาคารแบบมีลานเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ซึ่งเป็นลักษณะที่เป็นได้จากเรือนไทยในอดีตที่มีลานเชื่อมตัวเรือนเข้าด้วยกัน ลานจึงถูกโอบล้อมด้วยตัวเรือน มีการไหลถ่ายเทของที่ว่าง อย่างต่อเนื่องจาก ลาน ระเบียง และตัวเรือน (ฤทธิ์ ใจจงรัก, 2518: 74) ทำให้เกิดความรู้สึกโปร่ง-

โล่ง ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกโปร่ง-โล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า กลุ่มอาคารแบบมีฐานเชื่อมและการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่ น้อยกว่าความคิดเห็นกลุ่มบุคคลทั่วไป และกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีฐานเชื่อมมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.2 สรุปการวิเคราะห์ลักษณะโปร่ง-โล่ง

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะโปร่ง-โล่ง สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ลักษณะโปร่ง-โล่งที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ ลักษณะโปร่ง-โล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีฐานเชื่อม ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ลักษณะโปร่ง-โล่งที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ ลักษณะโปร่ง-โล่งที่เกิดจาก การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม และกลุ่มอาคารแบบมีฐานเชื่อม

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะโปร่ง-โล่ง สรุปได้ว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง ได้แก่ การจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่งเชื่อม และกลุ่มอาคารแบบมีฐานเชื่อม ความคิดเห็นที่แตกต่างกันดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปมีการรับรู้ลักษณะไทยที่แตกต่างจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป ดังนั้น สถาปนิกผู้ออกแบบอาคารจะต้องตระหนักถึงความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ต่อลักษณะไทย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการออกแบบ

3. ลักษณะร่วมรีน

3.1 การวิเคราะห์ลักษณะร่วมรีน

3.1.1 ความรู้สึกร่วมรีนที่เกิดจากการยื่นชายคา

ลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกร่วมรีนที่เกิดจากการยื่นชายคา ซึ่งได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ การยื่นชายคาขาว

ตาราง 5.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกร่วมรีนที่เกิดจากการยื่นชายคาขาว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- การยื่นชายคาขาว	3.98	0.84	-	3.54	1.05	-	3.26*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.26 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่อง ความรู้สึกร่วมรีนที่เกิดจากการยื่นชายคา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีความคิดเห็นว่า การยื่นชายคาขาวที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ไม่ใกล้เคียงกันกับ ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า การยื่นชายคาขาวเป็นลักษณะไทยที่มีมาแต่ในอดีต ที่เกิดจาก สภาพภูมิอากาศของไทย มีแดดจัด ฝนตกชุก จึงจำเป็นต้องมีส่วนยื่นเพื่อป้องกัน ฝนและแดดให้กับตัวอาคาร (ฤทธิ์ ใจจงรัก, 2518: 85) ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้เกิดร่มเงา กับตัวอาคาร พร้อมทั้งยังทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรีน

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้สึกร่วมรีนที่เกิดจากการยื่นชายคาขาว โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า การยื่นชายคาขาว กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่

กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การยื่นชายคาขาว มีลักษณะโทสมัยใหม่ มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.2 ความร่วมรุ้นที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร

ลักษณะโทสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้ตีกร่มรุ้นที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร ซึ่งได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ และลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร และต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร

ตาราง 5.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะโทสมัยใหม่ .ในเรื่องความรู้ตีกร่มรุ้นที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะโทสมัยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร	3.45	1.20	1	3.72	1.09	1	-1.66
- ต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร	3.11	1.37	2	2.74	1.41	2	1.88

* ค่าที่มี ความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.27 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องความรู้ตีกร่มรุ้นที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความรู้ตีกร่มรุ้นที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร มีลักษณะโทสมัยใหม่มากที่สุด คือ ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร รองลงมาคือ ต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร กล่าวคือ กล่าวคือ ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคารมีลักษณะโทสมัยใหม่มากกว่า ต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร จะเห็นว่า ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคารเป็นลักษณะที่เป็นได้จากเรือนไทยภาคกลาง ซึ่งตรงกลางชานจะปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงา (ฤทธิง ใจจงรัก, 2518: 125) ซึ่งย่อมจะให้ความร่วมรุ้นได้ดีกว่า ต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป
ในเรื่อง ความรู้วิธีการรื้อฟื้นที่เกิดจากความอัมพันระหว่างต้นไม้กับอาคาร โดยการทดสอบทางสถิติ t-test
 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร และต้นไม้ที่อยู่ห่างอาคาร กลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับ
 กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

3.2 สรุปการวิเคราะห์ลักษณะรื้อฟื้น

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะรื้อฟื้น สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่ว
 ไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ความคิดเห็นตรงกันว่า ลักษณะรื้อฟื้นที่มีลักษณะโทศมย์ใหม่มากที่สุด ได้แก่
 ลักษณะรื้อฟื้นที่เกิดจาก การยื่นชายคาขาว ต้นไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคล
 ทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะรื้อฟื้น สรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน (ยกเว้นในเรื่อง
 ความรื้อฟื้นที่เกิดจากการยื่นชายคาขาว) ทั้งนี้ ข้อสังเกตแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมี
 การรับรู้ลักษณะโทศ ที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น สถาปนิกผู้ออกแบบควรนำลักษณะโทศมย์ใหม่ดังกล่าวไป
 พิจารณาใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

จากผลการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงนามธรรม ปรากฏว่า ลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารประเภทบ้านพักอาศัยจากอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ส่วนใหญ่แล้วมีการอ้างอิงและพัฒนารูปแบบที่มีลักษณะไทยเชิงนามธรรมจากในอดีต และได้รับการยอมรับว่ามีลักษณะไทยสมัยใหม่ จากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เช่น ลักษณะการลดชั้นหลังคา และลักษณะการซ้อนชั้นหลังคา มีส่วนช่วยให้เกิดความรู้สึกเบา และลอยตัว ซึ่งไม่พบเห็นในอาคารบ้านพักอาศัย แต่เห็นได้จากอาคารโบสถ์หรือวิหาร ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากลักษณะของการยกใต้ถุนสูง มีลักษณะที่สอดคล้องกับการยกใต้ถุนสูงพื้นศิระระของเรือนไทยในอดีต ความรู้สึกโปร่งโล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีลานโล่ง และมีงานเชื่อม เป็นการจัดที่ว่างซึ่งมีความสอดคล้องกับที่ว่างของงาน ในเรือนไทยภาคกลาง ความร่มรื่นที่เกิดจากการมีต้นไม้ใหญ่อยู่ใกล้อาคาร มีลักษณะที่สอดคล้องกับความร่มรื่นที่บริเวณเรือนไทยและบริเวณงานที่มีต้นไม้ตรงกลางงาน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ว่า ในลักษณะทางกายภาพที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา มีการอ้างอิงและพัฒนารูปแบบที่มีลักษณะไทยจากในอดีต ทั้งในลักษณะรูปธรรมและนามธรรม รูปแบบที่มีลักษณะไทยเด่นชัดและมีความต่อเนื่องจากอดีตย่อมเป็นที่ยอมรับของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะไทยเชิงนามธรรม ปรากฏว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยรวมแล้วมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป จะมีความแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไป เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา และมีประสบการณ์ในวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้รับการศึกษา และไม่มีประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมโดยตรง ทั้งนี้ เป็นไปตามทฤษฎีที่ว่า ประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่างๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรือ ขจร, 2530: 63)

2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่ สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภท บ้านพักอาศัย

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย โดยการทดสอบทางสถิติหาค่าระดับความเห็นด้วยในประเด็นต่าง ๆ (x) ซึ่งได้กำหนดค่าตั้งแต่ 1-5 เพื่ออธิบายถึง ระดับความเห็นด้วยเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย ซึ่งมีความหมายดังนี้

- 1 = มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 = มีความเห็นด้วยน้อย
- 3 = มีความเห็นด้วยปานกลาง
- 4 = มีความเห็นด้วยมาก
- 5 = มีความเห็นด้วยมากที่สุด

นอกจากนี้ได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่ พบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้ค่า t-test ทั้งนี้สามารถทำการวิเคราะห์ระดับความเห็นด้วย เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ดังต่อไปนี้

ก. การนำอสังหาริมทรัพย์มาใช้ในการออกแบบ

แนวทางการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย
ประเด็น : การนำอสังหาริมทรัพย์ใหม่มาใช้ในการออกแบบ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นร่วมของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ การนำองค์ประกอบไทยในอดีต มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่ และการนำอสังหาริมทรัพย์เชิงนามธรรม โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบไทยในอดีต

ตาราง 5.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น :
การนำลักษณะไทยมาใช้ในการออกแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- การนำองค์ประกอบไทยในอดีต เช่น เสาถอบ หลังคา เป็นต้น มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเป็นการสืบสานลักษณะไทยสมัยใหม่	4.47	0.75	1	4.35	0.75	1	1.12
- การนำลักษณะไทยเชิงนามธรรม เช่น การจัดที่ว่างแบบไทย [space] เป็นต้นมาใช้ โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ไทยในอดีต	2.75	1.33	2	2.44	1.26	2	-1.99*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.28 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้วยระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การนำลักษณะ ไทยมาใช้ในการออกแบบ สามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การนำลักษณะไทยมาใช้ในการออกแบบ จากการพิจารณาคำเฉลี่ย (x) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด ในเรื่อง การนำองค์ประกอบไทยในอดีต เช่น เสาถอบ หลังคา เป็นต้น มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเป็นการสืบสานลักษณะไทยสมัยใหม่ ส่วนระดับความเห็นด้วยรองลงมาคือ การนำลักษณะไทยเชิงนามธรรม เช่น การจัดที่ว่างแบบไทย [space] เป็นต้นมาใช้ โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบไทยในอดีต ทั้งนี้สรุปได้ว่าแนวทางการนำลักษณะไทยเชิงรูปธรรมมาใช้เป็นแนวทางทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งเป็นไปลักษณะเช่นเดียวกันกับ ที่สัญญา หมายมั่น (2535: 213) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

“... ควรพัฒนาจากสถาปัตยกรรมไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ยังคงอยู่ และคนทั่วไปสามารถจดจำได้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ และรูปแบบหลักที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทย เช่น หน้าจั่ว หน้าบัน ปั้นลม ที่มีอยู่แล้ว สามารถนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันได้...”

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป
เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การนำลักษณะไทยมาใช้ในการออกแบบ โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันในเรื่อง การนำองค์ประกอบไทยในอดีต เช่น เสาลอย หลังคา เป็นต้น มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเป็นการสืบสานลักษณะไทยสมัยใหม่ ส่วนในประเด็นเรื่อง การนำลักษณะไทยเชิงนามธรรม เช่น การจัดที่ว่างแบบไทย [space] เป็นต้นมาใช้ โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบไทยในอดีต กลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีระดับความเห็นด้วย มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. สภาพแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย
 ประเด็น : สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ร่วมกัน จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ อาคารจะเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการได้ดี และมีลักษณะไทยสมัยใหม่ หากนำลักษณะไทยพื้นถิ่น และลักษณะไทยบางประการ จะไม่ไร้ของไทยมาแต่ดั้งเดิม แต่ก็สามารถออกแบบให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ได้

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : สภาพแวดล้อม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- อาคารจะเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการได้ดี หากนำลักษณะไทยพื้นถิ่น เช่น กานตของเรือนภาคเหนือ หน้าจั่วพระอาทิตย์ของเรือนอีสาน เป็นต้น มาใช้ในการออกแบบให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่	4.26	0.77	1	4.25	0.77	1	0.90
- แม้ว่าลักษณะไทยบางประการ จะไม่ใช่ของไทยมาแต่ดั้งเดิม เช่น กานต หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นต้น แต่ก็สามารถออกแบบให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ได้	4.22	0.86	2	4.24	0.94	2	- 0.16

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.25 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้วยระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : สภาพแวดล้อม สามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : สภาพแวดล้อม จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด ในเรื่อง อาคารจะเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการได้ดี หากนำลักษณะไทยพื้นถิ่น เช่น กานตของเรือนภาคเหนือ หน้าจั่วพระอาทิตย์ของเรือนอีสาน เป็นต้น มาใช้ในการออกแบบให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ส่วนระดับความเห็นด้วยรองลงมาคือเรื่อง แม้ว่าลักษณะไทยบางประการ จะไม่ใช่ของไทยมาแต่ดั้งเดิม เช่น กานต หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นต้น แต่ก็สามารถออกแบบให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ได้ ทั้งนี้สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีระดับความเห็นด้วยใกล้เคียงกัน ต่อแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับที่ วิมลสิทธิ์ หรยงกูร (2530: 68) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

“...เป็นการออกแบบ โดยคำนึงถึงรากฐานทางวัฒนธรรมที่รองรับแบบอย่างของสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับผู้อยู่อาศัยหรือผู้ใช้ ย่อมต้องมีแบบอย่าง และรูปแบบที่สะท้อนมาจากสภาพ ชีวิตความเป็นอยู่หรือวัฒนธรรมในท้องถิ่น หรือเรียกแนวทางการออกแบบนี้ว่า แนวบริบทนิยม...”

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : สภาพแวดล้อม โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของ อาคารจะเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการได้ดี หากนำลักษณะไทยพื้นถิ่นมาใช้ในการออกแบบให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ และในเรื่อง แม้ว่าลักษณะไทยบางประการ จะไม่ใช่ของไทยขนาดดั้งเดิม เช่น กานเกล หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นต้น แต่ก็สามารถออกแบบบ้านพักอาศัย ให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ได้

ค. ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย ประเด็น : ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ลักษณะไทยสมัยใหม่เกิดจากการมีประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน และการคงลักษณะชานบ้านไว้ เพราะเป็นลักษณะไทยที่เด่นชัดอย่างหนึ่งไว้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- ลักษณะไทยสมัยใหม่เกิดจากการมี ประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความ เป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน เช่น การอาบน้ำ ด้วยอ่างอาบน้ำ การนั่งเก้าอี้ เป็นต้น	4.15	0.98	2	4.14	0.97	2	0.07
- ถึงแม้การอยู่อาศัยบ้านในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะอยู่ในอาคาร เนื่องจากภายนอก อาคารมีอากาศร้อน แต่ควรคง ลักษณะชานบ้านไว้เพราะเป็นลักษณะ ไทยที่เด่นชัดอย่างหนึ่งไว้	4.35	0.71	1	4.23	0.93	1	1.02

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.30 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้วยระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่ จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด ในเรื่องของ การอยู่อาศัยบ้านในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะอยู่ในอาคาร เนื่องจากภายนอกอาคารมีอากาศร้อน แต่ควรคงลักษณะชานบ้านไว้เพราะเป็นลักษณะไทยที่เด่นชัดอย่างหนึ่งไว้ ส่วนระดับความเห็นด้วยรองลงมาคือ ลักษณะไทยสมัยใหม่เกิดจากการมีประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความ เป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน เช่น การอาบน้ำด้วยอ่างอาบน้ำ การนั่งเก้าอี้ เป็นต้น ทั้งนี้สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีระดับความเห็นด้วยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับที่ วิมลสิทธิ์ หรขางกูร (สุคติ ทิพทัส, 2539: 150 อังถึงการสัมภาษณ์ วิมลสิทธิ์ หรขางกูร) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

“...อาคารที่สร้างในปัจจุบันสนองประโยชน์ใช้สอยของยุคปัจจุบัน ควรเป็นสถาปัตยกรรมสมัยราชการที่ 9 คือ ควรเป็นรูปแบบที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับยุคสมัย เทคโนโลยี และวัสดุในการก่อสร้างในปัจจุบัน ไม่ควรนำรูปแบบเก่ามาทำซ้ำใหม่...”

ส่วนการการคงลักษณะของชานบ้านไว้ก็เพื่อแสดงถึงลักษณะเฉพาะของเรือนไทย (สมภพภิรมย์, 2519: 74)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : สภาพแวดล้อม โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของ ลักษณะไทยสมัยใหม่เกิดจากการมีประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน เช่น การอาบน้ำด้วยอ่างอาบน้ำ การนั่งเก้าอี้ เป็นต้น และในเรื่อง ลักษณะไทยบางประการ จะไม่ใช่ของไทยมาแต่ดั้งเดิม เช่น กานเด หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นต้น แต่ก็สามารถออกแบบอาคาร ให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ได้

ง. วัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย ประเด็น : วัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ การใช้วัสดุสมัยใหม่ควบคู่กับวัสดุที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ เพื่อให้อาคารมีลักษณะไทยสมัยใหม่ และลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัดอย่างหนึ่งคือ การเปิดเผยให้เห็นโครงสร้างอาคาร

ตาราง 5.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ประเด็น : วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง

แนวทางการพัฒนาลักษณะ ไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD_1	ลำดับ	\bar{X}_2	SD_2	ลำดับ	
- ควรมีการใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระฉก อะลูมิเนียม stainless เป็นต้นควบคู่กับการใช้วัสดุที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติเช่น กระเบื้องดินเผา ไม้ เป็นต้น เพื่อให้อาคารมีลักษณะไทยสมัยใหม่และเข้ากับธรรมชาติได้ดี	4.25	0.74	1	4.22	1.03	1	0.24
- ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัดอย่างหนึ่งคือ การเปิดเมอให้เห็นโครงสร้างอาคาร เช่น การแยกผนังออกจากเสา เป็นลักษณะเสาลอย การใช้พื้นคานรูปตัวที โดยไม่ปิดฝ้าเพดาน เป็นต้น	4.20	0.92	2	4.10	0.99	2	0.74

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.31 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นด้วยระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : วัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง สามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด ในเรื่องของการใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระฉก อะลูมิเนียม stainless เป็นต้น ควบคู่กับการใช้วัสดุที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ เช่น กระเบื้องดินเผา ไม้ เป็นต้น เพื่อให้อาคารมีลักษณะไทยสมัยใหม่และเข้ากับธรรมชาติได้ดี ส่วนระดับความเห็นด้วยรองลงมาคือ ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัดอย่างหนึ่งคือ การเปิดเมอให้เห็นโครงสร้างอาคาร เช่น การแยกผนังออกจากเสา เป็นลักษณะเสาลอย การใช้พื้นคานรูปตัวที โดยไม่ปิดฝ้าเพดาน เป็นต้น ทั้งนี้สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีระดับความเห็นด้วยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับที่ แสงอรุณ รัตกสิกร (2521: 58) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

“...ความเป็นไทยในงานสถาปัตยกรรมมิได้อยู่ที่ปั้นลม ตัวเสา และฝาปะกนเท่านั้น ด้วยวัสดุใหม่ วิธี การก่อสร้างสมัยใหม่ และปัญหาของสถาปนิก ท่านจะอยู่ในอาคารที่เป็นของเมืองไทย และคนไทยได้เช่นกัน ทั้งที่ไม่มีปั้นลมและฝาปะกนเลย...”

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งในเรื่องลักษณะไทยสมัยใหม่เกิดจากการมีประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน เช่น การอาบน้ำด้วยอ่างอาบน้ำ การนั่งเก้าอี้ เป็นต้น และในเรื่อง ลักษณะไทยบางประการ จะไม่ใช่ของไทยมาแต่ดั้งเดิม เช่น กานตง หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นต้น แต่ก็สามารถออกแบบอาคารให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ได้

จ. การอนุรักษ์พลังงาน

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทบ้านพักอาศัย ประเด็น : การอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ บ้านไทยในชุดโลกาภิวัตน์ควรเป็นอาคารที่ประหยัดพลังงาน และลักษณะไทยสมัยใหม่ที่น่ามาใช้ ควรมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์พลังงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การอนุรักษ์พลังงานระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	\bar{X}_1	SD ₁	ลำดับ	\bar{X}_2	SD ₂	ลำดับ	
- บ้านไทยในยุคโลกาภิวัตน์ควรเป็นอาคารที่ประหยัดพลังงาน เช่น การใช้ผนังมีฉนวนป้องกันความร้อนเข้ามาในอาคาร เพื่อให้อาคารอยู่สบายและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เป็นต้น	4.64	0.67	2	4.54	0.75	2	0.99
- ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่น่ามาใช้ ควรมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์พลังงาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและจำนวนช่องเปิดที่เหมาะสมกับปริมาณแสงสว่างที่เข้ามาในอาคาร เป็นต้น	4.70	0.54	1	5.07	4.99	1	-0.74

* ค่า t มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.32 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นด้วยระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การอนุรักษ์พลังงาน สามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การอนุรักษ์พลังงาน จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่อง บ้านไทยในยุคโลกาภิวัตน์ควรเป็นอาคารที่ประหยัดพลังงาน เช่น การใช้ผนังมีฉนวนป้องกันความร้อนเข้ามาในอาคาร เพื่อให้อาคารอยู่สบายและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เป็นต้น ส่วนระดับความเห็นด้วยรองลงมาคือเรื่อง ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่น่ามาใช้ ควรมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์พลังงาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและจำนวนช่องเปิดที่เหมาะสมกับปริมาณแสงสว่างที่เข้ามาในอาคาร เป็นต้น ทั้งนี้ สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีระดับความเห็นด้วยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับการออกแบบอาคารโดยคำนึงถึง สภาวะน่าสบาย ซึ่งเป็นเสมือนเอก

ลักษณะไทยในแง่เทคโนโลยี ทำให้ได้อาคารที่ตอบสนองต่อสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย และสามารถประหยัดการใช้พลังงานอาคารได้ดี (สุนทร บุญญาธิการ และชนิด จินคาวนิค, 2536: 3)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ประเด็น : การอนุรักษ์พลังงาน โดยการทดสอบทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของลักษณะไทยสมัยใหม่ที่น่ามาใช้ ควรมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์พลังงาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและจำนวนช่องเปิดที่เหมาะสมกับปริมาณแสงสว่างที่เข้ามาในอาคาร เป็นต้น และในเรื่อง บ้านไทยในยุคโลกาภิวัตน์ควรเป็นอาคารที่ประหยัดพลังงาน เช่น การใช้ผนังฉนวนป้องกันความร้อนเข้ามาในอาคาร เพื่อให้อาคารอยู่สบายและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉ. สรุปการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับงานสถาปัตยกรรม ประเภทบ้านพักอาศัย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ทำให้ทราบถึง ความเห็นด้วยต่อแนวทางในการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ควรจะนำไปใช้ในการออกแบบ จะเห็นได้ว่า โดยส่วนใหญ่ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ดังกล่าว จะมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว สามารถสรุปตามแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ตามลำดับดังนี้

- การนำลักษณะ ไทยมาใช้ในการออกแบบอาคารบ้านพักอาศัย

กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยต่อแนวทางในการพัฒนา ลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ควรจะนำไปใช้ในการออกแบบ ในเรื่อง การนำองค์ประกอบไทยในอดีต เช่น เสาตอ ย หลังคา เป็นต้น มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเป็นการสืบสาน ลักษณะไทยสมัยใหม่ ส่วนในเรื่อง การนำลักษณะไทยเชิงนามธรรม เช่น การจัดที่ว่างแบบไทย [space] เป็นต้น มาใช้ โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบไทยในอดีต กลุ่มสถาปนิกทั่วไป มีความเห็นด้วยที่ไม่ชัดเจนนัก ในขณะที่ กลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยน้อยมากต่อแนวทางดังกล่าว

- สภาพแวดล้อม

กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วย ต่อแนวทางในการพัฒนา ลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ควรจะนำไปใช้ในการออกแบบ ในเรื่อง อาคารจะเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตั้ง โครงการได้ดี หากนำลักษณะไทยพื้นถิ่น เช่น กาน้ำของเรือนภาคเหนือ หน้าจั่วพระอาทิตย์ของเรือนอีสาน เป็นต้น มาใช้ในการออกแบบให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ และในเรื่อง แม้ว่าลักษณะไทยบางประการ จะไม่ใช่ของไทยมาแต่ดั้งเดิม เช่น กาน้ำ หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นต้น แต่ก็สามารถออกแบบ ให้เป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ได้

- ประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่

กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยต่อแนวทางในการพัฒนา ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ควรจะนำไปใช้ในการออกแบบ ในเรื่อง ลักษณะไทยสมัยใหม่เกิดจากการมี ประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน เช่น การอาบน้ำด้วยอ่างอาบน้ำ การนั่ง

เก้าอี้ เป็นต้น และในเรื่อง ถึงแม้การอยู่อาศัยบ้านในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะอยู่ในอาคาร เนื่องจากภายนอกอาคารมีอากาศร้อน แต่ควรคงลักษณะบ้านไว้เพราะเป็นลักษณะไทยที่เด่นชัดอย่างหนึ่งไว้

- วัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง

กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยต่อแนวทางในการพัฒนา ลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ควรจะนำไปใช้ในการออกแบบ ในเรื่อง การใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระจก อะลูมิเนียม stainless เป็นต้น ควบคู่กับการใช้วัสดุที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติเช่น กระเบื้องดินเผา ไม้ เป็นต้น เพื่อให้อาคารมีลักษณะไทยสมัยใหม่และเข้ากับธรรมชาติได้ดี และในเรื่อง ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัดอย่างหนึ่งคือ การเปิดเผยให้เห็นโครงสร้างของอาคาร เช่น การแยกผนังออกจากเสา เป็นลักษณะเสาลอย การใช้พื้นทาบรูปตัวที โดยไม่ปิดฝืนทาบาน เป็นต้น

- การอนุรักษ์พลังงาน

กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยต่อแนวทางในการพัฒนา ลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ควรจะนำไปใช้ในการออกแบบ ในเรื่อง บ้านไทยในยุคโลกาภิวัตน์ควรเป็นอาคารที่ประหยัดพลังงาน เช่น การใช้ผนังมีฉนวนป้องกันความร้อนเข้ามาในอาคาร เพื่อให้อาคารอยู่สบายและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เป็นต้น และในเรื่อง ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่น่ามาใช้ ควรมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์พลังงาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและจำนวนช่องเปิดที่เหมาะสมกับปริมาณแสงสว่างที่เข้ามาในอาคาร เป็นต้น

สำหรับความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย โดยส่วนใหญ่แล้ว กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นแนวทาง การนำลักษณะไทยมาใช้ในการออกแบบอาคารบ้านพักอาศัย ในเรื่อง ลักษณะไทยเชิงนามธรรม ซึ่งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ โดยส่วนใหญ่ที่ไม่แตกต่างกันดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า บ้านพักอาศัย เป็นอาคารที่เกี่ยวข้องกับคนทั่วไป ในฐานะที่เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และได้รับการพัฒนารูปแบบมาอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน กลุ่มบุคคลทั่วไปจึงมีความคุ้นเคย ทำให้แม้ไม่ใช่เป็นสถาปนิก ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสถาปัตยกรรมโดยตรงและมีประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมโดยตรง ก็สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและมีความเห็น ต่อแนวทางในการออกแบบบ้านพักอาศัยให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ได้ไม่แตกต่างกับกลุ่มสถาปนิกทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปในลักษณะตรงกันข้ามกับทฤษฎีที่ว่า ผลการรับรู้ที่แตกต่าง

กันระหว่างกลุ่มบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ หรขางกูร . 2530 : 63) ดังนั้น หากผลการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป บ่งชี้ว่ากลุ่มบุคคลทั้ง 2 กลุ่มมีประสบการณ์ไม่ที่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย